

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony
decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis.
ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue]
docto eos digne legenti. predicanti. aut ...**

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

De sancto Nicolao.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Hermo

III

guis multos diuites q̄ sua dāt paupib⁹. sed q̄ ip̄t h̄ supbiūt aiām pdit. De q̄b⁹ Au-
g⁹. dīc. Quid pdest dispgēdo dare paupib⁹
z pauperē fieri. cū aiā misera supbior effici-
tur diuitias. tñēdo q̄ fuerat possidēdo.
Et iō dīc. Herū. q̄ ille sapient oia relinqt q̄
xp̄o psequēdo qui est sup omia dimitrit.
Hz fore diceres. Quid magni ē coseq̄
ep̄m vt p eo oia dimittant. Rn. tibi. Lerte
nile eo p̄ciosi⁹. nū vñl⁹ tam i pñti q̄ in futu-
ro. Qui em hz ep̄m h̄ ḡram. z eum sequit
imisado dicta z facta sua. tria psequit hic. z
tria i fuero. In pñti siqdēm pñmo psequit
mens illustratione. q̄ ip̄t ē sol illuminās
intellectū. vt intelligam volūtate dei Jo.
viiij. Qui sequit me nō ambulat i tenebris.
sed hēbit lucez vice. H̄co q̄ talis enadet
spūalē turbationē. Unū ip̄t dīc saluator. In
mīdo p̄sūrā hēbit. in me autē pacē H̄co.
xvij. Ego nō sum turbat⁹ te pafōrē seq̄ns.
Tertio q̄ tal' psequit familiarē dilectionē
a xp̄o prouer. xv. Qui sequit iustitia diligi-
tur ab eo. In futuro at psequit tria. s. indi-
cia. viā. p̄tātē. Path. xiiij. Tlos q̄ secuti est
me sedebus. z. H̄co psequit tal' ad regnū
celorū introductōez. Tertio psequit xp̄i pfor-
mationē in gla. Joh. xij. Qui mihi mīstrat
me sequat⁹. z vbi ego lūz illic z mīster meus
erit. Prop̄ ḡlla bona a xp̄o z cū xp̄o pue-
nitā boni viri sequit xp̄m rāq̄ lucē. rāq̄
tuorē. tanq̄ amicū z dūlēctōe iñ pñti. tanq̄
aptrū remuneratōe iñ fuo. Sic isti duo
aplī q̄ hodie p eo q̄ secuti sūt eu iñ pñti grā
secuti sūt eu iñ fuo in gla. Ad quā nos z.

De sancto Nicolao. I.
Hermo III.

Visqua hora dñs vñ ventur⁹ est.
Path. xiiij. Sic dicit Aug⁹ in
epla ad diodoco. Qualēcūq̄ quēlb⁹ inue-
nerit su⁹ nouissim⁹ dies. in h̄ cū sūr cōpze/
hēder nouissim⁹ dies mōi. qm̄ q̄lis hō in
die vñta vite sue inuenit. tal' in die nouissi-
mo iudicabif. Unū fm̄ ip̄m vigilare dz ois
xp̄ian⁹. ne cū imparatū inueniat dñi aduēt⁹.
Volens igil dñs nū suo impio nos eē pa-
ratos voluit occultari dīc exi⁹ nři ad hoc
vtic. fm̄ Aug⁹. in qdā epla. vt diligēt⁹ cu-
stodiām oēs dīc nřos. Hā cū sero paran-
tur remēda. mort⁹ iminēt pīcula. Unū Pla-
tonis sūta fuit. oēm sapientū vitā medita-

tionē esse moris. vt inq̄t H̄co. in qdā epla
ad Eliodorū. Quia ḡ nescim⁹ q̄ hora dñs
nū veniat sp̄ vigilandū nob̄ est vt qñ reni-
et paratos nos sp̄ inueniat. Saluator ḡ
nū. vt inq̄t Aug⁹. in li. de vita xp̄iana. sc̄s
hora illā aduent⁹ sui incertā āmonēs nos
at. Vigilate q̄ nescis. vbi sup̄. In q̄b⁹ ver
bis saluator nū moner ad tria. Primo ad
iungē mens in deū eleutātē. cū dīc. Vigila-
te. Vigilate q̄lū fm̄ Greg. nō ē aliud nisi in
voluntate octō mētis. s. intellectū z affectū i sa-
lutarib⁹ p̄siderātis. intelligēdis. appetēdis
z p̄seq̄ndis exp̄it. Vigilate ḡ. Vigilandū
aut nob̄ est p̄cipue. p̄t tria. Prio p̄t hostili-
tate crudel' rebelliōis. H̄co p̄t vilitatez
fidel' administratōis. Tertio p̄t debilitatez
terrestris. nře habitatōis. Quātū ad primū
vigilare dēm⁹ p̄ter hostilitatē crudelis re-
bellionis. Viden⁹ nāq̄ q̄ bello hoīes nū
pñt somno secure vacare. Nos arsum⁹ nū
nō in mules bellis. Unū in ps. dī. Lōcnca
uerūt me inimici mei tota die. qm̄ mītribel
lantes aduersit̄z me. ḡ nēcē hēn⁹ vigilate.
H̄rues sic dicit naftas in se vigilas di-
uidūt. Et ille q̄ vigilare dz. lapidē tener in
pedib⁹. vt si ille dormiat. lapis cadēs alios
excicer z seip̄m. Si avis insensata. q̄ vigila-
re nō tenet sic sibi. puidet h̄ somnū corpis.
multo maḡ h̄ somnū p̄cti cautelā pñmūz
hēre debēt. p̄. v. Frēs sobri⁹ electe z vigi-
late. q̄ aduersari⁹ vñ diabol⁹ circuit sic le-
rugies q̄res quē deuozet. Et bñ adūngens
pm̄mitit sobrietatē vigiliū. Hā ebriatē seq̄
tūr necessario mūl⁹ somnū. Sobrietas
autē h̄ intelligit⁹ modestia z tp̄antia in oīto
actib⁹ nřis vt n̄ excedam⁹ pl̄ debito. Hāz
ētus p̄sistit i medio. vt dī. qm̄ Libic. Est
autē dī isto aduersario nřo diabolo sic de du-
ce qdā Cartaginēsi. de q̄ Juli⁹ sex⁹ in li. ij.
ca. i. Iste dux habuit bellū h̄ qdā de affri-
ca q̄ Cartaginēsib⁹ rebellabāt. Fuerūt autē
isti de affrica audi nūmis ad bibēsū vñtū.
Qd̄ intelligēs dux vñs et h̄ eos talī cau-
tela. Accepit multa dolia vñtū. z miscuit cū

De sancto Nicolao

vino succū cuiusdā herbe q̄ vocat mādra/
 gora. q̄ qđē herba mirabilis est somnifera.
 sic docet Aristoteles in libro de somno et vigilia.
Facit enim ira hoīes p̄funde dormire q̄ si/
 un̄ insensibiles. **E**t iō solet dari hoīib⁹ q̄ se
 p̄ter aliquā infirmitatē secandi p̄ curatiōe
 eoz. vt possint sine dolore secari. **D**olia at
 vini sic infecti dimisi iste p̄ncip̄s ī rētorijs
 suis. et fugit. tentoria derelinq̄ns. Africi at
 gaudētes tentoria iuadūt. **E**t iueniētes vi
 cinalia cū vino ī babūdāria. comedūt et bi
 but de isto vino p̄fecto. **E**t statim om̄s sic
 opp̄ssi sūt somno q̄ nullo mō se iuuare po
 terāt. **D**ec explorans dux p̄dict⁹. de nocte
 rediit et cecidit sup̄ eos et miseros sic voluit
 trucidauit. **I**sta cautela moralis sic intell̄i
 git. **D**ux carthaginensis affrīcos ē diabol⁹
 orra homines. **C**linū q̄pe qđ letificat. signi
 ficat leticiā v̄l laſciuia ſeculari. **I**sta leticiā
 ſine iocūditatē mūdi diabol⁹ ſic cōmifcuit
 ſucco mādragore. i. dilectiōe luxurie q̄ oēs
 ex eo biderūt. et ſunt q̄ insensibiles. **D**an
 dragora em̄ ē herba h̄ns formā masculi et
 femie. et oīa lineamēta humani generi. et ſor
 ferre fecūditatē m̄lierib⁹ ſic p̄z d̄ Rachel
 Gen. xxv. **E**t iō mādragora voluptatē car
 nis deſignat. Quia ḡ tota mūdana iocūdi
 tas int̄ hoīes his dieb⁹ diabolo p̄curante
 q̄nos cauteleſe debelat. de ſucco volupta
 tis eſt infecta. **I**deo hoīes viciōs dormiūt
 in peccatis. et ad correcciōes platoꝝ et p̄di
 cariōes doctoꝝ reperiunt insensibiles. vt
 dicat q̄libet eoz illud Proverb. xxiij. Ver
 berauerūt me ſz nō dolui. traterunt me et
 ego nō ſensi. **N**ō ſic nos cariſſimi. **S**ed ſic
 d̄. **L**Corinth. vi. In om̄ib⁹ exhibeamus
 nos ſic dei miniftriſ. in vigilijs. ieiunijs.
 in caritate nō ficta. **S**ic parer prima cauſa
Goia cauſa vigilādi est virilitas fidelis ad
 miniftriſ. **S**um⁹ em̄ ſic fuī vigilā
 te de nocte et expectātes aduentū dñi ſui
 denup̄tis redeuntis. Nuptiae ſunt in celo ī
 effabilis gaudiū de ſacerotā vniōne deita
 tis infinita ad naturā hūanā. **D**e his mu
 ptis dñs nō venturus eſt in die iudicij de
 ſcens⁹ ad totū mundū. **E**t iō d̄ bic. **V**i
 gilate. **E**t Lu. xij. **E**t vos ſiles hoīib⁹ expe
 crantib⁹ dñi ſui q̄n reveraſa nuptijs. vt
 eīi venerit et pulsauerit p̄fatum aperiant eīi.
Elicher om̄es vigilare debeat. et maxime
 plati. quoz cure anie ſunt cōmifte. **I**n cui⁹
 ſignū cū xps discipulos dormientes iauet

niffet. ſpeciali⁹ ceteris increpatuit petruꝝ vi
 cens. **S**imon dormiſ. **D**ic non potuisti
 una hora vigilare meū. q. d. **N**ō miror de
 ceteri ſz de te. q̄nō ſolū p̄ te. ſz p̄ aliiſ vigi
 lare debes. **T**ertia cā vigilādi ē debilitas
 terrefr̄ n̄re habitatōnis. **N**ō q̄ iaceret in
 domo ruinola et oī pre debili. ſz cū h̄ſci
 ret q̄alib⁹ exteri⁹ cotinue fodere muros
 ad eū occidēdūt. nō dareſ ſe ſomno ſi eſſet
 prudēs. ſed ſolert⁹ vigilarer. **D**om⁹ aī eſt
 corp⁹ luteū et terrei Job. iij. **H**ui habitat
 dom⁹ luteas. ſumēt velut a tinea. **F**oſſor
 eſt mors q̄ indeſſeſ ſic p̄fodere domum
 n̄ram vt fureſ ſiam cū p̄cīſ ſi poſſit. v̄l ſū
 penia debit⁹ p̄ p̄cīſ. **E**t iō d̄ bic. **S**i ſcireſ
 p̄familias q̄ hora furvēiret vigilaretyiqz
 et nō ſineret p̄fodi domū ſuā. **S**z timēdūz
 eſt q̄d nob̄ ſit ſic de pueri recenter natus.
Dicit enim Aristoteles. pmo de vigilia et ſomno.
 q̄ pueri q̄n parium ſ dormiunt. et habet oculos
 clauſos. p̄ter ſuetudinē dormiēdi in
 m̄re. **S**ic ē de mulib⁹. q̄ in iphis tamdiū iua
 lyit ſuetudo dormiēdi ī negligēcia. pigri
 cia. defidia et accidia q̄ euigilare nō poſſit.
Sed cauendūz eſt a trib⁹ malis paſſioni
 bus que accidūt in ſomno. ſic dicit Aristoteles
 libro. ii. de ſomno et vigilia. q̄ ſunt epileptia
 ephialtes et letargia. **E**pileptia eſt quedā
 paſſio cerebri faciēs hoīem cadere ſubitoꝝ
 et inopinato. **E**phialtes eſt paſſio in ſom
 no faciens homini apparere q̄ alib⁹ oppri
 mit et initur euz ſuffocare. **V**nde illis qui
 habent hanc paſſionem videt ſe cōmunicer
 q̄ una verula incubat ſuper eos et eos nūi
 tur ſuffocare. **L**etargia eſt quedā infirmi
 tas compelliens homines dormire et dor
 miendo mori. **D**oraliter iſte tres paſſio
 nes tria generalia vicia ſignant quibus in
 uoluſi ſotus mūd⁹. **S**uperbi nang⁹ et am
 bicioſi q̄ ad gradus et bonores nitunt aſce
 dere epileptici ſunt. quia ſupbia caſum ha
 bet. **V**nde Claudio de pe. di. iij. **O**ḡ in
 glo. dicit. maligni tollunt in altum et lapsu
 grauiorū ruant. **L**ubrici et luxuriosi partun
 tur ephialtem. quia verula illa que eſt ca
 ro corrupta et peccati ſuperuenit et domi
 natur eis et opprimit eos ne refurgat. **A**na
 ri vero ſunt quasi letargici. id eſt. obliuioſi
 q̄ quanto plura bona eis d̄ dat. tanto magis
 obliuioſi ſunt ſe ſuī q̄ dei. **V**ni glo. ſup illud
 p̄. **D**eus de⁹ me⁹ ad te de luce vigilo. dīc.
 Ad deū vigilat q̄ vere dei memori eſt. Ad de

um dormit q̄ dēū obliuiscif. Hō sic vos ca
rissimi. Sed sic aplus dicit. i. ad Thef. v.
Hō dormiam? sicut et ceteri. sed vigilemus
et sobri simus.

Dixi secūdo q̄ in p̄p̄ amone
vite n̄e resolutionē. Lū dī. q̄ nescit q̄ ho
ra. Tria autē sunt nob̄ abscondita. q̄ in hac
vita positi nullo mō p̄ ingenio hūanuꝝ aut
p̄ aliquā sciam certitudinalit̄ possim⁹ in/
vestigare aut scire. quoz sciam dñs voluit
nos vtiliter tripliciter ignorare. Primo ne/
scim⁹ vtrū amore an odio digni sum⁹. Be
cūdō nescim⁹ qn̄ aut quō de hac vita exibi
mus. Tertio nescim⁹ qn̄ corā districto iu/
dice in iudicio ultimo t finali apparebim⁹.
De primo dī Ecls. ix. Nescit hō an odio
vel amore dign⁹ sit. sed oia in futurū reser/
vanſ incerta. Nescit iḡt quis finalit̄ dign⁹
sit odio vel amore. licet fin p̄ntem iusticiam
bene p̄t sciri ex manifestis pctis. Quia dic
aplus. q̄ manifesta sunt oia carnis. q̄ sunt
soñicatio homiciū. eb̄ieras. ire. rite. in/
uidie. Et sequit. qm̄ q̄ talia agnū digniſt
morte. Vn̄ sī bene agētes ex manifestis o/
perib⁹ iudicam⁹ dignos amore. sic et mal⁹
manifestis iudicam⁹ dignos odio. Sed m̄
finalit̄ ignoram⁹ q̄lter vniuersit̄ finē sunz
excludet. cū semp̄ videamus mutationē in
vtrisq; q̄ quidā de malo reiurgant ad bo/
nū. t boni de bono cadūt ad malū. Ergo
dī. ii. Reg. vi. Dubi⁹ est euene⁹ belli. t nunc
hunc. nunc illū occidit gladi⁹. Solus ḡ de
us talia nouit. Sz nobis sunt abscondita ab
oculis n̄ris ye dī Ecls. xi. Mirabilia oia
altissimi soli. t gliosa rabscōsa. Et ciusidez
xi. Plūna illi⁹ oia sunt abscōsia. Sz
di. q̄. Nōne q̄libz hō vel ē in grā v̄l in pec
cato. Si i grā dign⁹ est amore. Si in pctō
dign⁹ est odio. t sic de q̄libz hō se sit. Rn̄/
deo q̄b̄ vez est. de q̄liber hō se sit. h̄ in ge/
nerali. sed de nullo i speciali p̄ h̄ se sit. Sz
adhuc diceres. In ad Rom. viii. dī. Sp̄i/
ritus tuus reddit testimoniū sp̄iū n̄o q̄
filii dei sumus. Si igitur filii dei sumus.
igitur digni⁹ amore. Item apostolus dicit
ibidē. Nuis nos separabit a caritate xp̄i. ḡ
ip̄ scirūt q̄ esset dign⁹ amore. q̄ se scirūt in
caritate. Itē. nihil est cert⁹ boni q̄ sua fi/
des. Di iḡt hō est in fide formata. ip̄ se sit
se digni⁹ amore. si nō. iḡt scit se digni⁹ odio
Itē q̄liber se sit de scipo vtrū ip̄e dumitteret

oia. p̄p̄ deū aut nō. Hiscit. iḡt scit se amo
re dignū. si nō. iḡt dign⁹ est odio. Item q̄
p̄t scire de se dū est in pctō mortali aut cū
xponit peccare mortali. iḡt p̄t scire si est
odio dign⁹. Ad ista ē dīcedū breuit̄ q̄ nul
lus p̄t scire an sit dign⁹ amore diuīs p̄desti
nationis aut odio p̄scītē cl̄. q̄ vt dī Rom.
ix. Anteq; natūrā cēnt illi frēs Esau t iacob.
dīctū est de eis. Jacob dīlexi. Esau autem
odio habui. Hoc ḡ solus deus scit. Hoc
dicendū q̄ p̄siderado merita vna nō possu
mus certa t determinatā notiā dī h̄bē
an apter illa oia t merita n̄a digni sumus
amore v̄l odio. t̄i bene possum⁹ cōlectura/
lem noriā dī hochē p̄ aliquā signa. Et
p̄mo in odio dignis est bō p̄t existimare
ex oco signis. P̄mūz est p̄sp̄er succelus
p̄tinens in tp̄alib⁹. q̄ fin Ambro. est signis
damnatiō Job. xxi. dūcūt in bonis dies
suos. t in puncto ad inferna descendit. Et
Iherib⁹ de pe. di. in. ca. Quid ergo dī. Dī
p̄sp̄erat b̄z malus. malū capiſt sui ē. Lū
em. p̄ illis panes bonis retrivitō h̄ acci
pit. illi c̄iam plēm⁹ punice. Sc̄m est p̄sp̄e
ritas in pctis. h̄ est. q̄ talis b̄z p̄sp̄eratē
ad peccandū qn̄ vult. t qd vult p̄t imple/
re p̄ sua voluntate. Si vult inebriari. ad/
est libi p̄t sufficiēs. Si vult forniciari b̄z
oportunitatē sine omni impedimentoō. sic de
alīs. Tertiū signū q̄ nibil se sentit pati. et
si patit m̄ impatiens. Quartuz recidiatio
frequēt̄ t reiump̄tis pctōz post p̄fessionē.
Sicut ille q̄ recidiuat in candē infirmi/
tē. signū est q̄ moriet. Quintū ē incurabi/
litas sc̄pture. sicut nolle audire v̄l obsecu/
tī. Et dī ex deo ē v̄ba dei audit. Et sequit. p̄t
rea vos nō auditis. q̄ et deo nō est. Hec
tū ingratitudo de b̄nificiis acceptis. l̄ qn̄ pu/
tat ea suis meritis data. Septimū nō cessa/
tio a pctō seu trutuatio pctō. h̄ em̄ signū est
q̄ talis caret custodia dei. Octauū est. p̄p̄ia
voluntas. qn̄ oia vult h̄rē ad placitū zvolū/
tarem. nō vult corrigi sed ad nūtū blandi/
ri Ecls. xxi. Qui odit correctionē vestigiaz
est pctōris. Hec oia sequit̄ odii bonoꝝ. qn̄
talies odit q̄libz cōmūnē bonū. etiāz qui
nūc̄ lesit. t nlli bonitati aedescit nisi iū? l̄
fict⁹ ex apparētia hūana. Hoc fuit signū ab
initio oīz dānator. Si cayn q̄ odiius abel
iustū. ergo occidit eū. Et esau iacob. t bis/
maci ysaac. t iudas christū. Unde reprobi

¶ De sancto Nicolao

dicit illud **S**apie.ii. Circuueniam⁹ iustū. qm̄ orarius est opib⁹ nr̄is. Grauis est nobis etiā ad videndū. Ex aduerso autem sunt alia signa salutis. Prīo voluntaria paupertas aut affectus aut in effectu. vt qm̄ diues multū sibi ab vsu vice⁹ subtrahit et mo repauperizvint **M**ath.v. Beati paupes sponz. Quid em de⁹ re paupes sumus. Nā ipse solus pauperae amauit in scipo. et in matresua. et in aplis. Ira paup fuit et nat⁹ vili bus pānis inuoluit⁹ paup nat⁹ in paupere ritu. hospitiū. priu⁹ non habuit. pauper mortuus et. Sed om̄ humilitas in acubo v⁹ tuū. cum q̄s multa facit p̄ dco. nihil tamē existimat se fecisse. dicens se fūnū iniurilem. Luce. xvij. Tertiu⁹ est impedimentū in nob⁹. n̄ cū q̄s tempe⁹ temptationis impedīt⁹. si p̄ficiat q̄d intendit. vt dī. **O**zee. ii. Sepiā viam tua spinis. Quartu⁹ est p̄tinu⁹ proferens in bonis. cu⁹ q̄s semp̄ desiderat. pficeret. **D**ī. Ibū de peccate in itūre. Quintu⁹ ē pacientia in aduersis. vt si dī ea que patit. iuste se pati arbitrat⁹. Iurra illud. Perito becparum⁹. q̄a peccatum⁹. Sextu⁹ est obe dienia p̄bi dei. cu⁹ q̄s n̄rū implere q̄audit in fmone et delectat⁹ in audiēdo. Septimu⁹ est reverentia ad sacerdotes. Signum⁹ est em̄ reverentie ad dñm qm̄ ei⁹ ministri honorātur. Octau⁹ ē gaudiū de bono. prīo. Perfecta em̄ caritas agandet veritati. Veru⁹ li teret⁹ his possit hō existimationē recige a⁹ sit in odio v̄l gra. tū⁹ semp̄ dī timere. quia. s. **L**orūch. iii. dr. Nihil mibi p̄sc̄ sum. sed no⁹ in h̄iūtificat⁹ sum. Licer ḡ homo sciāt se amoore dignu⁹. qm̄ enī cor e⁹ nō reprehēdit. v̄t. i. Johis. iiij. Tū⁹ timendū est. qd̄ dñs sic cogitationes hoīm. qm̄ rane sunt. Daime etiā ex quo oīnes iusticie nre sūt sic ut pann⁹ menstruate **I**sa. lxviii. Unī dī. **B**re. go. xxix. moral. Q̄ ideo hō debet timere. q̄z r̄i recta se agere intelligit. sub districto tū⁹ etamine q̄tendit ignorat. Unde infero ex his. q̄licet hō iuste agat. nō tū⁹ cert⁹ esse p̄t gamore dign⁹ sit. etiā si p̄seuerat iusticia sua. q̄r̄ Proverb. xx. dr. Quia hoīm intelligere p̄t via sua. q̄i diceret nullus. igif nullus gloriē de iusticia sua. nec aīq̄s despereret de malitia sua. q̄r̄ erunt nouissimi p̄mī. et conuerso. **M**ath. xx. Et ista est causa q̄re sustinēm⁹ multos malos. q̄r̄ nō desperam⁹ de eis. Ista est etiā causa q̄re de⁹ voluit hōbis esse incertū. vt null⁹ de bonis oīgib⁹ extollat⁹ nec de peccatis desperet. Nā iudas apparebat bon⁹. et finaliter dānat⁹ est. latro malus et finaliter saluat⁹ est. Doc̄ est ḡpmū quod de⁹ voluit nobis esse occultū. **N**e cūdō nescim⁹ qm̄ aut quō de hac vita exhibimus **E**ccl. ix. Hesicit homo finē suū. sed sicut pisces capiunt⁹ hamo. et aues cōprehēdunt⁹ laqueo. sichoies capiunt⁹ in tpe ma/lo sc̄z moris. q̄r̄ homo credēs se vivere rap̄i⁹ morte. i. tpe malo sc̄z moris v̄l cuiuscūq̄ aduersitas **J**ob. iiij. Viro cui abscondita ē via et circuēdedit ei⁹ deus tenebris. Sunt autē tria incerta circa morte⁹ sc̄z temp⁹. q̄a nescimus an in estate vel in hieme. in die⁹ in nocte. mane vel sero. **L**ocus q̄r̄ nescim⁹ an in domo vel in campo. an in patria vel extra. Unde **S**eneca ep̄la. xvij. Hesit quo te loco mors expectat tu quoq̄ in om̄i loco cā expecta. **T**ertio q̄litras. quia nescim⁹ quo moriemur an igne vel aqua an ferro an subito vel successione vel casu vel natura li morte. **N**ed dices. de⁹ vuln̄ om̄is homines salu⁹ fieri. igif deberet eis notificare finē suū. vt mel⁹ se p̄pararent ad finem eorū. ergo male. q̄r̄ abscondit⁹. **C**onsp̄pha petīt⁹. Notū fac mibi dñe finē meū. **P**sal. xxxviii. R̄nde fm̄ Grego. viij. moraliūz tracans illud **J**ob. xv. Luncis dieb⁹ suis imp̄i⁹ supbit. et numer⁹ annorū ei⁹ incertus est. Ubi dicit. Ad hoc em̄ conditor latere voluit nobis finē nostrū. et dum sumus incerti quādo moriamur. semper ad mortē parati ad finē innueniri debeamus. Pec ille. Hō ergo putandū est deus male in hoc fecisse q̄r̄ diē illū. i. nonissimū nob̄ occultat. q̄r̄ p̄ hoc nos a muli⁹ malis p̄seruat a q̄bus nos incerta hora morte⁹ p̄seruat. et semp̄ p̄parari facit et in bonis exerceri ope rib⁹. **T**ertio nescim⁹ qm̄ corā districto iudice in nouissimo die astabim⁹. **U**nī **D**ac. xxij. De die aut̄ illa neīo sc̄it neīo angeli dei in celo. Illā aut̄ diē voluit esse incertaz̄ vt fm̄ Grego. habeat semp̄ suspecta. et nos ad eam semp̄ p̄paremus.

Dixi tertio q̄ in dībis p̄missis admōnemur ad considerandū terrible tpi vīlationē. **L**ū dr. dñs v̄ ventur⁹ est. Lerte trībule s̄bū p̄cōrīb⁹. etra q̄s de⁹ rex celi et tē ventur⁹ est ad dānandū eos. licer sic solariofum bonis q̄ dñs eorū ventur⁹ est ad fīmādū eos. **D**a tūpē ḡ debet timere p̄cōrēs audiētes. q̄s

dñs eoꝝ ad iudicium venturꝝ est ad eos. vel ī morte cuiuslibꝝ specialiter. vli nouissimo die generaliter ad oēs. Et h[ab]it p[ro]pter tres causas q[ue]runt in t[er]po tanq[ue] iudice severissimo et iustissimo. Erit em iste dñs sic iudex infelixibilis. Secundo infugibilis. Tertio infallibilis. Et ideo aduenit ei ad iudicium erit tremendus. Primo erit inflexibilis. q[ue] nullus poterit ei reflectere iusticiā. Iuxta illud ps. Justus es dñe et rectū iudicium tuū. Et iterum. Lognouī dñe q[ue] equitas iudicia tua. Tanta autē erit iusticia eius q[ue] etiā iusticias iudicabit. Iuxta illud ps. Quā accepero temp[us] ego iusticias iudicabo. Ps. lxxiiii. dicit In nocē. q[ue] in p[re]mo aduentu t[er]po nō accepit tēpus iudicadi sed miserēdi de q[uod] d[icitur]. Temp[us] miserēdi aduenit. L. Corinth. vi. Ecce nūc temp[us] accepitabile. Sed cū d[icitur] q[ue] iusticias iudicabit. terrible s[an]ctū. q[ue] nō solū peccata iudicabit. sed etiā bona opera examinabit. Malach. iii. Colabit filios leui. Colabit. id est. examinabit districtus iudex. Nec Innocent. Secundo erit iudex infugibilis. q[ue] nullus poterit effugere suā vindictā. Unū ps. Dixi inihs nolite loq[ue] aduersus deuz iniquitatē. Omnia neq[ue] ab oratione nega ab occidente nega a deserit montibꝝ. qm̄ dñs iudex est d[icitur]. Innocent. Nō erit loc[us] fugiendi. Ideo. q[ue] de vbiq[ue] est. Ps. Quo ibo a spiritu tuo et q[ue] a facie tua fugia. Si ascēdero in celū tu illuc es. si descendero ad infernum ades. Si sum p[ro]fero p[en]as meas diluculo. et habita uero i extremis mar[is]. Etemū illuc manus tua deducer me. Unū d[icitur]. Grego. Fugiendi via deest. q[ue] ille iudicabit q[ue] vbiq[ue] ē. Ecce dñs cuius p[re]as est infugibilis. Tertio erit iste dñs ut iudex infallibilis. Nō em̄ est sapia creata q[ue] falli p[otest] vel corripi p[otest] vel fauore vel timore. In ipso em̄ sunt oēs thesauro sapie et scientie absconditi. t[em]p[er]e nouit abscondita cordis nr̄i. q[ue] omnia nuda et aperta sunt ei. Ad Hebre. iii. Ideo decipi non potest. q[ue] sibi nihil occultari potest. Nō igit[ur] falleatur Bristol silogismis. vel Platonis demonstratioibꝝ et probatioibꝝ. nō Socratis argumentis. vli legit[ur] allegationibꝝ. nō iuri starū rōnibꝝ. sed faciet iudicium in iusticia et iudicio. et omnia in veritate iudicabit. Nos igit[ur] carissimi ranti dñi aduentū studeamus bonis opibꝝ p[ro]uenire. ut ei iusticiā tam di strictā valeam⁹ enadere. laborem⁹ nunc in ei g[ra]tia existētes p[ro] posse p[ro]scientias nr̄as p[ro]p[ter]a

rare ut tunc possim⁹ in oībꝝ p[ro]fecti stare ī regno celorū. Ad quod nos p[ro]ducat pater t[em]p[er]e lius et sp[irit]ualitate. Amen.

De sancto Nicolao. II. Hermo. III

Heruuſ fidelis et prudens Math. xiiii. Sic[ue] dicit Ambro. in suo libro pastorali Ambil in h[ab]itu seculo excellenti sacerdotibꝝ n[on] hab sublimi⁹ ep[iscop]is rep[re]cipi p[er]. Nec imerito. q[ue] vt dicit idē. Honor et sublimitas ep[iscop]opal[is] nullis poterit coparatiōibꝝ adeq[ua]ti. Et p[ro]nēdo exēpli dicit. Si regū fulgori copares et p[ri]ncipū diademati. longe erit inferus. q[ue] si plumbi metallū ad auri fulgorē copares. Et dans hui⁹ rōnē dicit. q[ue] p[ri]nceps et reges b[ea]tū seculū colla submittit genibꝝ sacerdotū. et de osculata cora vestre se credit com muniri. Hec ille. Quia ut dicit Ambros. Magna sublimitas magnā d[icitur] h[ab]ere cautelā. Honor grādis grādiori debet sollicitudine circuclari. q[ue] cui plus credit magis ab eo exigū. Hinc et p[ro] difficile est inuenire talēm ep[iscop]i. qui sic p[re]est dignitate ita p[er]stet sanctitate. Et iō merito p[otest] bodie queri de talibꝝ. quis esset talis p[er]f[ect]us? qui esset seruus fidelis et prudens sicut fuit beat[us] Nicolaus. Nec mire[st] q[ue] me hodie ira de talibꝝ quere re. Si em̄ saluator[is] q[ui]sivit inter familiā suā quā ipso ante mūdi cōstitutionē elegerat ut essent sancti et immaculati in p[ro]spectu eī in caritate. de quibꝝ ipso dicit. Egō vos elegi de mūdo. q[ui]nto magis bodie p[otest] queri. q[ue] sit fūnus fidelis et prudens. quādū nūc multi eligunt scīp[io]nes p[ro] impressionē vli ingestionē p[ro]pria vli amicorum potentia. et q[ue] assumunt sibi dignitates p[ro]pria cemeritatem. nō vocantā q[ui]s aaron. De quibꝝ merito queris. q[ue] sit fūnus fidelis et prudens. qualis fuit beatus Nicolaus. qui sp[irit]ualis fuit electus. Et si cur dignitate. sic morū scrirate sedie ep[iscop]ali p[ro]p[ter]a. De quo digne verbū nr̄i the maris. ponitur q[ue] ipso est fūnus fidelis et prudens. In quibꝝ verbis tria tanguntur a quibus beat[us] Nicolaus merito cōmendatur. Primo em̄ cōmenda[re] ab humilitate. L. dicit. Heruuſ. Secundo a fidelitate. L. dicit. fidelis. Tertio a sagacitate. L. dicit. prudens. Quetria licet in omnibus. hoc est. in quolibet fidelis debet esse. tamē maxime in prelato. Per primū enim debet babere se recte quo ad deūm. p[ro] scīm iuste q[ue]

¶ De sancto Nicolao

ad primū. p tertīū sc̄tē q̄ ad seipm. ¶ A
Dixi primo q̄ in verbis pre-
missis cōmēdā
beat⁹ Nicolaus ab humilitate. cū dicit. ser-
vus. Seruus em̄ nomē subiectio⁹ est. et
sichumilitas. **Un** Eph. vi. Serui obedi-
te dñis. Et i. Pe. ii. Serui subdit⁹ estote i
omni timore dñis. nō tñ bonis sed enā di-
scōlis. Ecce humilitas. Quia raru⁹ est in-
xpianos inuenire humilitatē erga deum.
Igit⁹ merito queris. Quisputas est fūus.
rari⁹ aut̄ in prelatos. Igit⁹ mag⁹ q̄ris in-
cos. Quisputas ē fūus. Unt autē multi
plices serui sed nullus eoz est fūus deci-
si vnicus. Prim⁹ fūus inscius. Ignor⁹. in-
doctus. De quo Lucc. xii. Qui aut̄ non co-
gnoverit voluntatē dñi vapulab̄ paucis
plagis. Ecce ignorātia lic⁹ excusat a tanto.
tamē non a toco. Mult⁹ sunt hodie qui di-
cunt. vitia⁹ sc̄iūsem b̄ fūisse peccatū. nō fe-
cisse illud. sed ignorau⁹. Sed certe audi-
ant tales. q̄a ignorans ignorabit⁹. Quō em̄
excusat p ignorātiā qui q̄rere noluit. scire
p̄temp̄sit. P̄sulere sapientē nō curauit. uno
quod deter⁹ est vbi porur vitavit tam in
p̄dicatione q̄ in p̄fessione. Sedus fūus ē
sciens voluntatē deci. sed inobedīēs. De q̄
Luce. xij. dicit. Seru⁹ sciens voluntatem
dñi z nō faciens eā vapulabit mult⁹ plagi⁹.
Iste significat om̄es malos xpianos q̄ au-
diunt multa in p̄dicatione. sed noluit obe-
dire. ideo vapulabit multis plagi⁹. q̄a p/
fundius ardebit in supplici⁹. **Vnde** legi⁹
de sc̄o Dachario. q̄ inuenit caput cuiusdā
pagani in heremo. a quo cū quereret an aliq
gentes essent. p̄fundius in inferno q̄ ania
orbile pagani. R̄ndit q̄ sic. Et cū quereret.
Que. R̄ndit. Christianoz malorū q̄ sciunt
z nō faciunt. Tertius fūus est piger. De q̄
Dath. xvij. Seruū inutile mittere in tene-
bris exteriores. Et hoc dicit⁹ est illi seruo
q̄ de talento sibi credito a dño nibil lucra-
tus est. Attendat̄ divites nibil facientes de
ipis. Attendat̄ docti qui non p̄dicat̄. At-
tendant fortis q̄ deo servire negligunt̄. Et
siste dānatus est. q̄ nō est incurratus qui n̄
pecuniā dñi restituit̄. q̄d fieri de illis qui n̄
solū nō lucranſ sed etiā rotū colsumūt z n̄
bil restituunt̄ deo sed dissipat̄. sicut mal⁹ vil-
licus. Luce. xvi. Quart⁹ fūus voluptuo-
sus. Luce. xiiij. z Dath. xvij. Si dixerit in
corde suo malus fūus. morā facit dñs me-

us. manducet aūt̄ et bibat̄ et incipiat̄ fūos
suos genitare. veniet dñs eius die qua non
sperat. et hora qua nō credit. et dividet eu⁹
a se et a suis angelis. par̄ ex eius poner cū
hypocritis. i. cū demonib⁹. Iste significat
voluptuosos xpianos. q̄ se asserūt cē chri-
stianos. sed in deliciis more paganorū vi-
uum frangētes ieiunia. uno etiā nō seruan-
tes lettā feriā. Sed certe p̄querib⁹. et di-
cit. Nō decent stultū delicie. Et hoc ideo.
q̄ nō est fūus maior domio suo. exq̄ chri-
stus temperat⁹ fuit. quare xpian⁹ vult esse
deliciosus. Quin⁹ seruus nequā. De quo
Dath. xvij. Serue nequā om̄e debitu⁹
dimisi tibi quoniā rogasti inc. Iste significat
iracidos crudelēs xpianos q̄ noluit ci-
to dimittere iniurias. primis. Sed quid
dicit de isto seruo. Iratus dñs eius tradi-
diceū tortorib⁹ q̄dūs redderet vniuer-
sum debitu⁹. Sicutus fūus indecēter fui-
ens. sicut ille qui vult fūire dñob⁹ stratis.
De quo Dath. vi. Nō potestis deo fūire
z māmone. Ni sunt christiani q̄ miscēt bo-
nis mala. ieiunāt z inebriant̄. dant elemo-
synam sed cōmītunt vſurā. siles cocodrilo-
lo q̄ occidit hominē z plorat sup illuz. Se-
ptimus fūus ē humilis z timid⁹ seu timo-
ratus. De q̄ dicit Aplus Hebrewo. vi. Ser-
ui obedite dñis carnalib⁹ cum timore z tre-
more in simplicitate cordis sicut xp̄s. Non
ad oculū fūiēt̄ res q̄sī homib⁹ placētes. sed
vt fūi xp̄i faciēt̄ voluntatē deci ex anno bo-
no. cum bona voluntate seruēt̄. sicut do-
mino z nō sicut hominib⁹. Ecce quō prece-
perit apostol⁹ fūire dñs temp̄lib⁹. z mul-
to magis deo omnipotenti. Inter om̄es tñ
illatas p̄dices. p̄ncipalis ē timor z tremor.
Vnde in P̄. ii. Seruite dño in timore et
exultate ei cū tremore. Scimus em̄ q̄ timo-
re humiliat. Vnde q̄ fūit ex timore rene-
rente humiliat veraciē. Et tunc est grati⁹
deo seruūt̄ quādō cū renarentia exhibet.
vt dicit Horra sup ep̄laz sc̄daz ad Thimo-
j. ca. Et in b̄ deficiunt̄ supbi. q̄ nō fūiūt̄ re-
uerene. vt p̄z in lucifero. Et q̄ angelis nō
peperit. quonm̄ superbiſ. vt dicit Petrus
in canonica sua. Sed notanter dicit cum
timore z tremore vt excludat negligentias
z p̄sumptōnē. Qui em̄ timer nibil negligit.
Et qui tremit non presumit. Quando em̄
homo timer veritatem conscientie qui erit
in inferno. et ignem corporalem geben/

ne. de quibz Isiae vlcimo. tūc incipiet cum timore et tremore seruire deo. Sed forte di. quare debem⁹ seruire deo. R̄nde o q̄ tribus de causis. videlicet q̄ iustū est. q̄ honestum est q̄ vtile est. Iustū est vt seruimus ei. q̄ nos fecit. q̄ nobis seruivit. quia nos emis. Nos fecit. Ps. Hic tote q̄niam domin⁹ ip̄e est deus. ip̄e fecit nos. Et q̄nto dignius nos creauit. tanto deuotius debem⁹ nos ei seruire. Seruivit omnibz nobis p̄ totū temp⁹ vite sine. et operat⁹ est salutē in medio terre Isiae. xlvi. Seruire me fecisti in peccatis vestris. Erquanto indign⁹ fuit istud seruittū cōparatus sue dignitati. sc̄ curare infirmitates et immūdicias nostras. tanto deuoti⁹ debet esse seruittū. Preterea emis nos prima Corinθ. vi. Empti estis p̄cio magno. Quāto p̄ciosiori precio nos emis. tanto deuoti⁹ debem⁹ ei seruire. I. Petri. i. Nō corruptibilis auro et argento empti estis. Secunda causa seruīdi deo est. q̄ est honestū seruire tanto dño. Gregorius. Lui seruire regnare est. cuī seruitū quāto subiectius et humili⁹ fuerit tanto est magnificientius. et p̄ sequens summā libertas est. Eccl. xxv. Gloria magna ē se qui dominū suū. Tertia causa q̄ vtile est. Jobis. xii. Volo p̄ ut rbi ego sum illuc et minister me⁹ eris. Ecce quāta utilitas seruendi deo omnibz generaliter. sed specialit̄ platis et episcopis. quibz specialis merces reservat. vt dicit Grego. vii. libro moral. Subtilissima res viuēdi est culmē tenere. gloriā resp̄m̄ere. Esse quidē in potestate. sed nescire potēte se. Et Bern. in quādā epistola dicit. In alto posito nō alte sapere. difficile est et omīno inūstātū. sed q̄nto magis inūstātū rāto glorioſius. Hec ille. Nō bene ponderauit beat⁹ Nicolaus. Qui vt de co legi⁹ semper humilē ep̄i seruū se p̄fessus est. Dēp̄bensus em̄ a cōcine suo. cuius filiabz p̄iecit massam auri. et interrogatus q̄s esset. R̄ndit. nicolaus seru⁹ ch̄isti. Et circa electionē dēp̄bensus p̄ quēdaz sanctū ep̄iscopū. interrogat⁹ q̄s esset. Respondit. nicolaus seru⁹ xpi. Bonus fūns qui sic dño seruūgit cuīz timore. et exultauit

ei cuī tremore. Unde hodie gaudet corona tuis gloria et bono.

Diri secūdo q̄ in verbis p̄cū missis cōmēdatur beat⁹ Nicolaus a fidelitate. Luz dicit. et fidelis. Fidelitas aut̄ serui ad dominū i multis consūtit. Sicut habet. xxxv. v. De forma. Et plura ponit Hostien. in summa sua titulo d̄ fidelis. Quid sit fidelitas. que bis versibz cōtinēt. Incolumē facile rutū q̄ possibile honestus. Utile consiliū fidus dabis auxiliūq. Qui sic exponunt. P̄io em̄ requirit in ferno q̄ intēdat in columnā tem dñi. hoc est. ne illud q̄d facis sit in damnū dñi. sicut venenū. infirmitas. mox et omes corporis lesionēs. Moraliter. Seru⁹ xpi cuī est fidelis q̄n omia nocūmerā antia et corpora et fidelibz xpi. peccata amoueri. Hā christi omnia que fuerūt suis paupibz sacra sibi repurabit impensa. Math. xxv. Quod vni ex minūmis meis fecisti. mibi fecisti. Scđo q̄ p̄curet ita bonum domini sui ne faciat illud difficile q̄d potuit esse facile. Moraliter. deo multū facile est. cōuertere peccatorē q̄n vult peccator. q̄n autē non vult. difficile multū est. Hā dicit Aug. 3. Cōilius est deo creare celū et terrā. q̄ p̄curet ita velle suū reducere ad viā vitā. Qui cīn disponit hominē aliquē ad p̄uerionē ad deū. peccata faciliter deo p̄ueredi ip̄m q̄d fit p̄ doctrinā et exemplū. Unde Ezech. xxvij. Et Iaco. v. Qui cōuerterē fecerit peccatorē ab errore vīcīe saluabit animā suā. Et contra vero dicit. Qui scandalizante rit vnu ex pusilliis istis. expedit ei vt suspen dat in collo eī mola asinaria et demergat in p̄fundū maris. Math. xxvij. Tertio debet obseruare diligēter cōsilium dñi suū ī aliquo p̄dat cōsilio quod posset nocere castis. vallis vel ciuitatibz suis. in quibz ip̄e posuit tūtōne suā. Liūtia xpi ecclā mihiens est. De q̄ Math. v. Non potest ciuitas abscondi. Hanc ciuitatē prodit q̄ indignis et hereticis reuelat secreta fidei. cum domin⁹ dicat. Nolite p̄cere margaritas ante porcos. In signū huius saluatora p̄ latō interrogatus. non resp̄dit ei quicq̄ ita vt miraret̄ p̄sesorem hēmēter. Job. xvij. Quarto seru⁹ intēdere deberet q̄ non faciat dño ip̄ossible q̄d dño al's ē possibile. Sic moraliter. licet oīa do sūt possibilia. Luz. Hō erit ip̄ossible apud deū oē p̄bū. in qdāmō

De sancto Nicolao

deo videat impossibile illud quod salua iusticia non potest facere. ut peccatorum iniquorum peccatum salvare. Et ideo qui predicaret peccatoribus semper de misericordia et nunquam de iustitia. faceret deo de possibili impossibile. Quinto dicitur fuis fidelis intendere quod non faciat bonum domini honestum. Honestas autem domini perficit in ueroce sua. in filio suo. in omnibus suis. per quam fama domini auget. Ut etiam dicit gloria eius. De qua ipse dicit. Gloriam meam alteri non dabo. Unde Luce. i. cantabat angelus gloriam deo. Et apostolus. Soli deo honor et gloria. Filii dei sunt omnes fideles qui credunt in nomine eius. Ioh. i. Dedit eis praeceptum filios dei fieri. Affines sunt qui faciunt voluntatem eorum. Iusta illud. Qui fecerit voluntatem patris mei qui in celis est. ipse meus per sororem frater est tuus. Qui ergo aliquid facit quod est in detrimentum glorie dei vel impedimentum christifide- lii. impunita nocet eis in corporalibus vel in spiritualibus. ipse violat fidelitatem. Tertius seruus fidelis intendere quod non faciat contra bona domini uite. Utilitas dei est salus nostra. non quod ea indigemus sed quod nos indigemus ea. quia qui impedit infidelitatem fatus. ut sit hereticus et talis qui salutem inficiunt ait. Septimus seruus fidelis intendere ut derisorum salutem domino. Et licet deus non indigeat seruus nostro. ut dicatur Rom. vi. Aut quod psalmus noster fuit. in hoc sibi repurabit factum quod fuerit suis impenitentibus. Qui ergo non soli ad peccata sed etiam psalmus inducunt alios. ut ad seruandam virginitatem. paupraternitatem. obedientiam. ille est fidelis. Sicut paulus qui dicebat de se. De virginibus preceptum domini non habeo. psalmus autem de rancis misceriam persecutorum a deo. ut sim fidelis. Reuera caloris fidelis seruus fuit beatus Nicolaus qui omnia quod ad laudem et honorum gloriam dei priment in membris christi et suis fideli percuruit. ideo de ipso dicitur quod fuit fuis fidelis.

Dixi tertio quod in verbis predictis commendatur fidelis. Nicolaus a prudentia sagacitate. Litteris. et prudentia. Et autem prudentia. ut dicitur Tullius. quod rebus memoriam praeritorum intentio presentium et passus furor. Et ista prudentia dicitur fidelis seruus christi. ut memoremque propria peccata. cognoscat dei beneficia. et prouideat dei iudicium. Est autem quadrupliciter prudentia christi fuis necessaria. scilicet legalium statutorum. spiritualium thesaurorum. personalium meritorum. regalium. insorum.

Prima prudentia tenens facere reges. principes. prelatos. iusticarij. psyllarij. et ministri. ut videlicet leges iuste instituantur. quod communis tam diuitibus quam paupribus ostendatur. Secunda prudentia dicitur esse de thesauro sacre scripture. nulius dicitur esse momentum. Sicut dicitur in Lanone dicitur. Non licet. Et ratiocinatio dicitur mensura celestis dispositionis excedens causam in contumeliam disponentis. De thesauro igitur sacre scripture dicitur summa prudentia legalium preceptorum et statutorum. sine quibus impossibile est pacem habere inter homines. Omnis enim videbat. quod sine legali. prudentia esset impossibile pacem rebus dari. ut dicitur. Unde Dacia. iiiij. Secunda prudentia est spiritualium thesaurorum. Panchabe rem tenet ecclesiastici plati. per paupribus sustentatis. Ipsius enim sunt spirituales ministri qui de ipsius primiorum familia eius tenentes exhibent et sustentant. Unde Berninus ad Eugenium lib. iiiij. c. vii. dicit. Res pauperum paupribus non dare est sacrilegium comittere. Tertia prudentia est personalium meritorum. ad quam omnes obligantur. De qua Rom. vii. dicitur. Nolite esse prudentes apud vosmetipos. Nulli malum per malo reddentes. prouidentes bona non tamen coram deo sed etiam coram omnibus hominibus. Bona dicitur ut elemosynas et pia opera. de quibus videndum est in exemplo mercatorum. Transferramus ergo bona temporalia nostra per alios de mundis presentis vite ad futurum gloriam. Dicendum nobis salvator mundi in celum dicit. Nego/iamini dum venio Luce. ix. Fatus est qui sentiens se spoliandum venientem de mundis in via non committeret ad cambium. Quarta prudentia est regalium responsorum. Et hanc tenet quilibet per seipsum facere in iudicio. Iusta illud Deuteronomio. xxvij. Utinam sapienter et intelligenter ac nouissima prouiderent. Novissima sunt mors. peccata. celum. et iehenna. de quibus homo in presenti debet peruidere quid respondeat ad interrogatorum. Unde Job. ix. dicitur. Quantus sum. ego ut respondet ei. Bene iste. prouidebat se de futuro. Sic et beatus Nicolaus fecit qui fuit fidelis et prudens seruus. quia statuta legalia iuxta formam legis diuine regulavit. Nam quos sententia iudicis innocentes plecri decreverat. iuxta sanctiores leges legales ipse accurrerat. revocavit. Secundum prudens fuit. quod reges eternorum thesaurorum paupribus fideliter dispensauit. utrumque legenda eius. Tertio prudens fuit

qz multa bona merita sibi p tpaibz cōpa/ rauit. Quarto prudēs, qz ita vicit vt in die nouissimo ad interrogata dei audacit r̄ndē/ ret. Juxta illud. In mēoria eterna erit iu/ stus. ab auditōne mala nō timebit. Dala/ auditio. Ite maledicti in ignē eternū. Bo/ na vero. Venite bñdicti p̄is mei percipite/ regnū vob ab initio creātūrā. Ad qd nos p̄/ ducat p̄ i fili⁹ i spūscūs. Amen.

Deceptione beate Marie virginis

Sermo V.

Pulchra ut luna

Perterritibilis vt castroz acies ordi/ nata. Lant. vi. ca. Sicut dīc Au/ g⁹. in quodā finē. Adeſt nob̄ dilectissimi/ dies beate marie viginis dedicat⁹. Et iō gau/ deat terra nr̄a tante viginis debitrū obſe quz/ exhibendo. Hec em⁹ ē flos campi. de qz or/ tū est p̄ciosum liliū p̄uallū. p cui⁹ partum/ mūra natura p̄hoplastorū q̄ delef culpa. Dece ille. Et qz p̄t̄z q̄ festū marie qdlibz de/ bet esse maxime reputatiōis apud christifi/ deles vltra ceteros sc̄tōs. p̄sertim cū p̄ ea/ magis q̄ p̄ sancti ciuiscūq̄ meriti nobis/ grā inuētra est apud deū. vt dīc Hilbertus/ Larnothenf ep̄s in fmone. Un̄ Ansel. in/ p̄emplatiōis suis dicit cā aulā vniuersa/ lis. p̄cipiatiōis. et generalē causam recōcilia/ tionis. vas et templū vite et salutis vniuer/ soz. Et qz vt dicunt iura. Qd cōmune est/ om̄ib⁹ ab om̄ib⁹ d̄z approbari. et p̄ p̄svene/ rari et celebrari. ideo festiuitas tate vginis/ merito est appetēda venerāda et cūcris secu/ lis p̄dicanda. Matime autē illa festiuitas/ q̄ magni beneficij sibi a deo exhibiti est me/ moria. cuiusmodi est festū sanctificationis/ seu p̄ceptiōis. qd hodie agit a christifidelib⁹. In q̄ ecclia cū christifidelib⁹ vrginez/ gl̄iosam p̄dicat. deuote et humilie. dīces eā/ pulchraz ut luna in sanctificatione sua sub/ verbis thematis. Pulchra ut luna. In q̄/ bus v̄bis beata virgo tripliē cōmēdat p̄/ pter tria viginis marie appropriata. Primo/ modo coparaf lune. rōne nois qd habz et/ impositōne. Secōdō coparaf lune. rōne pul/ chritudinis quaz bz ex solis irradiatione. Tertiō coparaf lune rōne v̄tus quā exhibet in recepti luminis diffusione.

Dixi primo q̄ virgo glōrio/ sa commēdat et/ verbis p̄missis ex coparatione lune. rōne

nois ip̄l lune. Appellaſt autēz luna tripliē/ nois. Dicis em̄ lumīare min⁹. Sēcū. i. Fecit/ deus lumīare minus vt p̄fesset nocti Ecl. xlui. Luminare min⁹ qd minuſ. Secōdō/ luna regina celi. Un̄ Hiere. clui. Sacri/ cem⁹ regine celi. Tertiō appellaſt luna vas/ castroz. Ecl. clui. Vas castroz in excelsis/ in firmamēto celi resplendens. In p̄mo si/ gnificat meriti p̄fecti humilitatis. Sicut/ em̄ luna est minor corpe oīb⁹ stellis celicē/ cepta illa q̄ est soli p̄ūcta. s. mercurio. Ita/ brā virgo om̄ib⁹ sanctie humilioz. excepta/ humana natura vñita soli diuinitati. Ido/ qnto pl̄ habuit de humilitate h̄z i celis post/ eum. Si aut̄ volum⁹ coparare corp⁹ lune/ ad solē. et tunc exp̄sio erit figura p̄ntis sole/ nitatis. Nā sicut luna est inferior loco et di/ gnitate. Ita virgo brā inſerior est i ſua co/CEPTIONE fili⁹ dei p̄ceptione. nativitatē et oī/ bus alijs. Et iō ſuppoſito iſto q̄ nō ſit cōce/ pta in originali p̄tō. vt qdaz p̄ie credit. nō/ adhuc nō equiparaſ nec assimilaſ p̄po in oī/ bus. Dicit em̄ Prologe in Almageti. p̄/ positione. xviii. Q̄ ſol excedit lunā qdā/ gies octies. Sic p̄p̄ excedit vgnē ma/ trē ſua ſua p̄ceptione et nativitatē. Ille em̄/ de viginē p̄cep̄. iſta de p̄nge. Secōdō qz/ ille de ſp̄uſetō. hec de viro. Tertiō qz ſcrifi/ catio xp̄i in p̄ceptiōe ſuī plenior d̄ marie. eo qz ab instanti p̄ceptiōis ſuit aīa xp̄i brā. nō cū ſic marie. Et iō patz illorū p̄muſt̄/ duricē q̄ timent vel nolit cedere illam/ p̄ceptā ſine originali p̄tō. timētes eā per/ om̄ia assimilari xp̄o. ac p̄ hoc metuētes of/ fendere maiestatē ſingulare xp̄i ſic ſibi in/ p̄ceptiōe assimilent videant et audiant. ad/ buc dato q̄ ſic eſſet p̄cepta. nō cū ſic ſum̄ia/ ſilis eſſet xp̄o. ſic ſup̄a dīcū eſſet. eo q̄ xp̄ius/ resp̄etur ip̄l ſe h̄z vt ſol ad lunā q̄ macime/ diſtāta ſe ſuīce maioritate loco et dignita/ te. In ſecōdō nois inſinuat preconium regie/ maiestatis et dignitatis. Sicut em̄ luna p̄/ ſolem tenet ſup̄icatu in celo ethereo. ita et/ brā virgo post xp̄im dominatū poſſider in/ celo empireo. Un̄ ip̄a ſignat in regina He/ ster. Qui rex p̄cessit medietatem regni ſui. Regnū dei in duob⁹ ſiſtit. in iuſticia et mi/ sericordia. Iuſticiā reſeruat ſibi. Juxta il/ lud. Dibi vindictā et ego retribuz. Sed/ miſericordiam p̄cessit diſpenſandā m̄fī ſue. Un̄/ dicit Bern⁹. q̄ maria oīb⁹ miſericordie ſinū ape/